

Resolució 286/2020, de 12 de juny

Número d'expedient de la reclamació: 218/2020

Administració reclamada: Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència.
Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Informació reclamada: Recursos econòmics transferits a persones privades per a la cura de menors.

Sentit de la resolució: Inadmissió per prematura.

Resum: La Reclamació, de 17 de maig de 2020, té per objecte una sol·licitud d'accés a la informació pública adreçada a la Generalitat de Catalunya amb data 31 de març de 2020, quan estava vigent el Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel Covid-19, que en la seva disposició addicional tercera disposava la suspensió general dels terminis i termes dels procediments administratius. Aquesta circumstància va ser comunicada pel DATSF en el mateix moment en què es va presentar la sol·licitud, i comportava la suspensió del termini per resoldre, de manera que fins l'1 de juny, en què aquesta disposició addicional tercera del Reial Decret 463/2020 no ha perdut la seva vigència, per expressa disposició de l'article 9 del Reial Decret 537/2020, de 22 de maig, pel qual es prorroga l'estat d'alarma declarat pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, s'ha iniciat el còmput del termini d'un mes per resoldre la sol·licitud previst a l'article 33.1 LTAIPBG. Per tant, la reclamació és prematura i s'ha d'inadmetre per aquesta causa

Paraules clau: Generalitat. Periodista. Menors. Contractes i convenis. Transferències. Reclamació contra silenci. Termini per reclamar. Suspensió de terminis. Reclamació prematura.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 17 de maig de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 218/2020, presentada per un periodista contra la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 31 de març de 2020 la persona reclamant va presentar la sol·licitud d'accés a la informació pública en la qual demana a la DGAIA: "Necessito tenir accés a una fulla de càlcul (Excel) en què s'especifiqui la quantia total en concepte de contractes, convenis i subvencions, desagregada per anys i des de l'any 2018 i fins el 2019, transferida a totes les entitats privades (fundacions, empreses o qualsevol altra persona jurídica) en què la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència delega la cura als menors en

situació de desemparament, tal i com se'm va facilitar amb la petició amb número de registre 9015-694746/2019 (adjunta).

La suma que demano, desagregada per anys però sense necessitat d'indicar quines són les empreses beneficiàries (només la quantia total transferida cada any a totes les entitats esmentades i en els conceptes indicats) ha de fer referència al cost sufragat de tots els serveis referits als contractes, convenis i subvencions: això és, les quantitats efectivament gastades en centres residencials o qualsevol altre tipus de servei concomitant en la cura dels menors en situació de desemparament”.

3. L'escrit de Reclamació indica que no n'hauria rebut resposta.
4. El 20 de maig de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix a què, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella on s'exposin els antecedents i fonaments de dret, indicant, si s'escau, l'aplicació d'algun dels límits establerts per l'article 21 de l'LTAIPBG i la part de la informació que en quedaria afectada, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la què deriva i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha. Atesa la situació en què va ser presentada la Reclamació i com a conseqüència de la necessària adaptació del personal públic a la situació d'emergència sanitària, li demana que si tenen problemes per complir amb aquest termini ho faci saber a la Comissió.
5. El 2 de juny de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF, datat del 20 de maig, en el què demana que, vista la suspensió del termini per resoldre la sol·licitud derivada de la vigència de la disposició addicional 3a del Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la crisi sanitària ocasionada pel COVID-19, de la qual va informar-ne a la persona sol·licitant i ara reclamant, la GAIP finalitzi la reclamació amb base a què no s'ha exhaurit el termini per resoldre la sol·licitud. Fa constar que el mateix dia que la persona ara reclamant va presentar la sol·licitud d'accés a la informació pública, el DTASF li va comunicar el següent: “De conformitat amb l'article 33 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, us comunico que el termini màxim per notificar la resolució del procediment és d'un mes a partir de la data d'entrada de la vostra sol·licitud. No obstant això, us comunico que aquest termini màxim per notificar i resoldre la vostra sol·licitud d'exercici del dret d'accés a la informació pública s'ha suspès, de conformitat amb el que disposa la disposició addicional 3a del Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la crisi sanitària ocasionada pel COVID-19. Així mateix, us informo que aquest termini es reprendrà en el moment en què perdi vigència el Reial Decret 463/2020 esmentat o, en el seu cas, les pròrrogues del mateix”. Fa constar,

igualment, que “Sense perjudici d’haver de resoldre la seva sol·licitud, presentada en data 31/03/2020, us fem avinent que des del passat 12/03/2020 aquesta persona ja disposa de la informació que sol·licita, arran d’una altra SAIP (Ex. 3903/2019) en la que demanava la mateixa informació però referida al període comprès entre els anys 2000 a 2018. A banda de la informació sol·licitada se li va fer avinent que s’inclouïa, a més, la corresponent a l’any 2019 atès que ja se’n disposava en el moment de contestar-li i als efectes que pogués disposar d’informació totalment actualitzada”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública adreçada a una administració obligada per la legislació de transparència (article 3.1.a LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. *Sobre l'afectació del procediment pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.*

La Reclamació, de 17 de maig de 2020, té per objecte una sol·licitud d'accés a la informació pública adreçada a la Generalitat de Catalunya amb data 31 de març de 2020, quan estava vigent el Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel Covid-19, que en la seva disposició addicional tercera disposava la suspensió general dels terminis i termes dels procediments administratius. Aquesta circumstància va ser comunicada pel DTASF en el mateix moment en què es va presentar la sol·licitud, i comportava la suspensió del termini per resoldre, de manera que fins l'1 de juny, en què aquesta disposició addicional tercera del Reial Decret 463/2020 no ha perdut la seva vigència, per expressa disposició de l'article 9 del Reial Decret 537/2020, de 22 de maig, pel qual es prorroga l'estat d'alarma declarat pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, s'ha iniciat el còmput del termini d'un mes per resoldre la sol·licitud previst a l'article 33.1 LTAIPBG. Per tant, la reclamació és prematura i s'ha d'inadmetre per aquesta causa, sens perjudici que pugui ser admissible un cop depassat el termini si no n'obté resposta.

Nogensmenys de l'informe del DTASF es desprèn que, a més de prematura, la reclamació podria estar mancada d'objecte, ja que la informació sol·licitada ja li hauria estat proporcionada

amb data 12 de març, en resposta a una sol·licitud d'informació de la mateixa persona reclamant (SAIP Ex. 3903/2019) que demanava idèntica informació referida al període 2000-2018, però que l'Administració li va ampliar i actualitzar incloent el període 2018-2019, que és objecte d'aquesta reclamació. Per tant, un cop esvaïda la causa d'inadmissibilitat relacionada amb el còmput del termini per reclamar, caldria que la persona reclamant, abans d'iniciar un nou procediment de reclamació, comprovi si prèviament li ha estat facilitada ja la informació que reclama.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de juny de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 218/2020 per inadmissió per prematura i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.